

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/59/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5320010378
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Liptáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5320010378.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Liptákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Eriky Bebčákovej, na verejnom zasadnutí konanom 22.8.2024 o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. CA-2T/106/2020-424 z 23.1.2024, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Žilina, č.k. CA-2T/106/2020-424 z 23.1.2024 bol obžalovaný A. B. postupom podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Čadca, č. Pv 487/19/5502-38 z 25.9.2020, doručenej na okresný súd 25.9.2020, pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 písm. c), písm. d) Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 4, ods. 5, ods. 9 Tr. zák. a prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť na skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase, v období od júla 2016 do júla 2019, v byte na ulici X. XXXX XXXX/XX C. D. E. D., okres F., počas stretnutí s maloletým synom G., nar. XXXX, ktorého mu v súvislosti s výkonom rodičovských práv podľa dohody odovzdávala matka maloletého, tomuto pri nevhodných hrách ubližoval najmä tým, že ho chytal pod krkom a hádzal o matrac, spôsoboval mu na rukách a zadku modriny, udrel ho po genitáliách, ďalej tiež maloletého opakovane chytal, hladkal a masíroval jeho penis, čo maloletý označoval ako hru a demonštroval aj tým spôsobom, že keď ležal na chrbte, roztiahol nohy, chytil si celou rukou svoj penis a hýbal ním smerom hore a dole, pričom počas stretnutí s maloletým tiež opakovane požíval alkoholické nápoje, ďalej prostredníctvom televízie maloletému umožnil sledovať rôzne sexuálne praktiky, ktoré maloletý označil ako škaredé rozprávky, v ktorých vystupovali vyzlečení muži a ženy, pričom muži sa hrali s pipíkom a ženy ukazovali cicky, alebo sa mužom hrali s pipíkmi a papali ich, v dôsledku čoho následne maloletý spontánne siahal ženám či mužom na intímne miesta, prípadne sťahoval ich ruky do svojho rozkroku,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 23.1.2024 vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, po vysvetlení významu rozhodnutia súdu a poučení o opravnom prostriedku prokurátor podal odvolanie voči výroku oslobodzujúceho rozsudku a obžalovaný uviedol, že sa vzdáva práva na podanie odvolania, aj za oprávnené osoby.

Dňa 17.4.2024 súdu prvého stupňa boli doručené dôvody odvolania prokurátora, v ktorých sú uvedené nasledovné argumenty:

„Dňa 25.09.2020 bola podaná obžaloba (v tom čase ešte Okresnému súdu Čadca) na obvineného A. B., nar. XX.XX.XXXX v F., trvalé bytom E. H., C. XXX, I. F., toho času bytom D. E. D., J. X. XXXX XXXX, I. F., pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona v spojení s § 127 odsek 4, odsek 5, odsek 9 Trestného zákona, v súbehu s prečinom ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že v presne nezistenom čase, v období od júla 2016 do júla 2019, v byte na ulici X. XXXX XXXX/XX C. D. E. D., okres F., počas stretnutí s maloletým synom G., nar. XXXX, ktorého mu v súvislosti s výkonom rodičovských práv podľa dohody odovzdávala matka maloletého, tomuto pri nevhodných hrách ubližoval najmä tým, že ho chytal pod krkom a hádzal o matrac, spôsoboval mu na rukách a zadku modriny, udrel ho po genitáliách, ďalej tiež maloletého opakovane chytal, hladkal a masíroval jeho penis, čo maloletý označoval ako hru a demonštroval aj tým spôsobom, že keď ležal na chrbte, rozťahal nohy, chytil si celou rukou svoj penis a hýbal ním smerom hore a dole, pričom počas stretnutí s maloletým tiež opakovane požíval alkoholické nápoje, ďalej prostredníctvom televízie maloletému umožnil sledovať rôzne sexuálne praktiky, ktoré maloletý označil ako škaredé rozprávky, v ktorých vystupovali vyzlečení muži a ženy, pričom muži sa hrali s pipíkom a ženy ukazovali cicky, alebo sa mužom hrali s pipíkmi a papali ich, v dôsledku čoho následne maloletý spontánne siahal ženám či mužom na intímne miesta, pripadne sťahoval ich ruky do svojho rozkroku. Následne, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.01.2024 Okresný súd Žilina rozhodol tak, že obžalovaného A. B. podľa § 285 písmeno a) Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Čadca zo dňa 25.09.2020, pod sp. zn. Pv 487/19/5502-38 pre v obžalobe uvedený skutok a právnu kvalifikáciu, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Súd pri svojom rozhodnutí dospel k záveru, že vina obžalovaného nebola preukázaná bez akýchkoľvek pochybností, pričom vyhodnotil výpoveď maloletého G. ako nevierohodnú, ovplyvnenú matkou K. L. L., v nadväznosti na čo súd považoval aj závery znaleckého posudku L. L. M. za spochybniteľné. Súd pri hodnotení výpovede K. L. L., matky maloletého G., s poukazom na závery znaleckého posudku B. N. A., označil vyjadrenie uvedenej svedkyne, ktorá podľa záverov znalca má tendenciu úmyselne klamať s cieľom zničiť otca maloletého, resp. zabrániť kontaktu otca maloletého s maloletým, ako vedené snahou ovplyvniť a presvedčiť okolie o svojej pravde, bez dôveryhodných dôkazov, len na základe svojho presvedčenia.

Prokurátor je toho názoru, že za súčasnej dôkaznej situácie sa s rozhodnutím súdu, pokiaľ ide o oslobodenie obžalovaného spod obžaloby, nemožno stotožniť, nakoľko podľa ustanovenia § 285 písmeno a) Trestného poriadku súd tak môže postupovať iba vtedy, ak na základe výsledkov dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní nemožno urobiť jednoznačný záver, že sa vôbec stal skutok, ktorý je uvedený v obžalobe, teda nie je tu úplne ucelená reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých by sa mohol uvedený bezpečný záver vyvodiť. V tejto súvislosti je nutné poukázať na to, že súd pri svojom rozhodovaní musí postupovať v zmysle § 2 odsek 19 Trestného poriadku, podľa ktorého pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak. Súd hodnotí dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán (zásada voľného hodnotenia dôkazov), avšak pri hodnotení dôkazov musí uvážiť všetky okolnosti prípadu a všetky dôkazy, aby ich mohol spoľahlivo vyhodnotiť. V danej veci súd v konaní pred súdom neodstránil všetky nejasnosti, rozpory vo vykonaných dôkazoch, pri rozhodovaní neprihliadol na všetky dôkazy, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní a teda nepostupoval dôsledne pri ich hodnotení, v dôsledku čoho dospel k nesprávnym záverom a oslobodil obžalovaného spod obžaloby.

Prokurátor je toho názoru, že okolnosti žalovaného skutku boli vykonaním dokazovaním preukázané, osobitne vyjadrením samotného maloletého G., zvlášť v kontexte záverov znaleckého skúmania L. L. M., či v kontexte vyjadrení svedkov K. L. L., L. N. O., K. P. C., či Q. O..

Z vyjadrenia maloletého G. okrem iného vyplýva, že A., ako volá svojho otca, mu púšťa škaredé rozprávky, v ktorých boli vyzlečené ženy a muži, pričom muži sa hrajú s pipíkom a ženy ukazujú cicky. Ďalej tiež opísal, že stále chodia do krčmy, kde si otec dá pivo. Na položené otázky ďalej opísal, že otec mu viackrát chytal a masíroval pipík, pričom maloletý pri tomto vyjadrení ukazoval na svoj rozkrok a ťapkal sa po ňom. Maloletý tiež ozrejmil, že o uvedených skutočnostiach povedal svojej mame, babke a tete P..

Pokiaľ súd pri hodnotení vyjadrenia maloletého poukazoval na okolnosti, že maloletý opakovane neodpovedal na položené otázky, resp. k niektorým okolnostiam sa vyjadroval len okrajovo, tak je potrebné poznamenať, že pri hodnotení výpovede takejto osoby je nevyhnutné prihliadať, brať v úvahu

osobitosti, špecifiká pre vedenie takéhoto výsluchu, primárne sa odvíjajúce od úrovne rozumového a mravné vývinu maloletého.

Zo záverov znaleckého skúmania znalkyňou L. L. M., znalkyňou z odboru psychológia, odvetvia klinická psychológia detí tiež vyplýva, že u maloletého neboli zistené sklony k agresívnemu a hysterickému správaniu ani v rámci študovania obsahu spisu a ani v rámci znaleckého vyšetrenia, rovnako neboli zistené tendencie k zavádzajúcemu správaniu. Maloletý opísal znalkyni škaredé rozprávky, v ktorých sú hohaté baby, pričom neverbálny prejav maloletého je v zhode s verbálnym prejavom a z rozhovoru s maloletým vyplynulo, že takúto rozprávku videl v čase keď bol u otca. Z mapovania dotykov vyplynulo, že len otec ho hladieva po pipíku a môže to len otec, dotyky mu nevidia, ale nepáčia sa mu. Podľa znalkyne, z tohto hľadiska sa uvádzané informácie maloletého dieťaťa javia ako vierohodné. Z obsahu spisu, rozhovoru s matkou maloletého, ako aj vlastného psychologického vyšetrenia nevyplýva a ani nebola zistená tendencia klamať, nadsadzovať, skresľovať alebo vymýšľať skutočnosti, ktoré nemajú reálny podklad. Znalkyňa nezistila, že by dieťa bolo manipulované, tak ako je to uvedené v znaleckom posudku B. N. A. a vo vzťahu k záverom znaleckého posudku L. R., ktoré nespochybňovala, okrem iného vo všeobecnosti ozrejmla, že ľudia, ktorí zneužívajú deti nemusia mať sexuálne úchyľky. Znalkyňa L. L. M. v dôsledku uvedených znaleckých posudkov nekorigovala závery svojho znaleckého skúmania a zdôraznila, že vyšetrovala maloletého.

Vo vzťahu k preukázanému skutkovému stavu tak možno uviesť, že maloletý G., je synom otca A. B. a matky L. L., pričom na základe rodičovskej dohody súdom schválenej dňa 11.02.2016 bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matke a styk otca s maloletým ponechal súd na dohodu rodičov. Následne matka odovzdávala maloletého otcovi podľa ich vzájomnej dohody, pričom stretnutia otca s maloletým sa uskutočňovali opakovane, bez prítomnosti matky a trvali aj počas noci. Maloletý v súvislosti s pobytom u otca viackrát opísal zážitok škaredej rozprávky, v ktorej videl vyzlečených mužov a ženy, pričom muži sa hrali s pipíkom a ženy ukazovali cicky, alebo sa mužom hrali s pipíkmi, papali ich. Maloletý taktiež spontánne siahal ženám či mužom na intímne miesta, prípadne sťahoval ich ruky do svojho rozkroku. Opakovane uvádzal, že otec ho chytal, hladieval, masíroval po pipíku, pričom toto demonštroval okrem iného aj takým spôsobom, že keď ležal na chrbte rozťahol nohy, chytil si celou rukou svoje prirodzenie a hýbal ňou po prirodzení hore a dole. Ďalej maloletý tiež opísal návštevy pohostinského zariadenia s otcom, ktorý počas nich požíval alkoholické nápoje. Maloletým uvádzané skutočnosti, či demonštrované prejavy správania sa boli reprodukované už uvádzanými svedkami, ktorí tieto od maloletého osobne počuli, videli, či priamo zažili, ale tieto skutočnosti maloletý v podstate potvrdil aj vo svojom vyjadrení a to či už pred znalkyňou alebo počas výsluchu pred vyšetrovateľom.

Súd vo svojom rozhodnutí okrem iného tiež konštatoval, že v situácii „tvrdenie proti tvrdeniu“, musel vyhodnotiť, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa riadil pri hodnotení vykonaných dôkazov a dospel k záveru, že vina obžalovaného nebola preukázaná bez akýchkoľvek pochybností.

Prokurátor je toho názoru, že vták závažnej veci ako je práve táto, je nevyhnutné, aby boli objasnené všetky rozhodné okolnosti pre posúdenie veci a teda aby boli odstránené akékoľvek nejasnosti, či rozpory a to vrátane záverov prezentovaných v znaleckom posudku B. N. A., ako znalca pribratého do tohto trestného konania, či záverov formulovaných v privátnom znaleckom posudku L. L. S., ktorý si dala vypracovať K. L. L..

Odhliadnuc od režimu v akom boli predmetné znalecké posudky vypracované, tak uvedené odborne spôsobilé osoby mali za úlohu zodpovedať v zásade totožné otázky, avšak B. N. A. vo svojom znaleckom posudku číslo 38/2020, ako aj L. L. S. vo svojom znaleckom posudku číslo 13/2020, napriek prakticky totožným otázkam, dospeli k rozdielnym, a to aj opačným záverom vo vzťahu k všeobecnej alebo špeciálnej vierohodnosti svedkyne L. L.. Podľa názoru prokurátora je uvedené podstatné práve vzhľadom k posudzovaniu vierohodnosti, pravdovravnosti svedkyne K. L. L., ktorá mala podľa súdu ovplyvňovať maloletého, v dôsledku čoho súd považoval výpoveď maloletého za nedôveryhodnú a následne aj závery znaleckého posudku L. L. L. M. za spochybiteľné.

Za tejto situácie, pre ustálenie skutkového stavu v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie, mal súd, v súlade s návrhom prokurátora, pribrať do trestného konania iného znalca za účelom vypracovania ďalšieho znaleckého posudku, ktorým by odstránil akékoľvek nejasnosti, rozdielnosti, či rozpory v záveroch už spomínaných znaleckých posudkov B. N. A. a L. L. S..

V kontexte vyššie uvedeného, predmetný oslobodzujúci rozsudok nemožno považovať za odôvodnený a presvedčivý.

S poukazom k vyššie uvedenému prokurátor navrhuje, aby Krajský súd Žilina podľa § 321 odsek 1 písmeno b), písmeno d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Žilina a podľa

§ 322 odsek 1 Trestného poriadku vrátil vec Okresnému súdu Žilina, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.“

Dňa 30.4.2024 bol prostredníctvom právneho zástupcu matky poškodeného - svedkyne K. L. L. doručený znalecký posudok B. T. L. B. č. 02/2024 zo dňa 19.3.2024, na preukázanie vierohodnosti výpovedí maloletého.

Dňa 22.8.2024 na verejnom zasadnutí konanom na Krajskom súde v Žiline o odvolaní prokurátora proti napadnutému rozsudku, sa obhajca obžalovaného k odvolaniu prokurátora vyjadril nasledovne:

„Podané odvolanie opakuje argumentáciu strany obžaloby, ktorá odznela aj v záverečnej reči na hlavnom pojednávaní dňa 23.1.2024. Teda nejde o niečo, čo by neprešlo úvahou súdu prvého stupňa (viď rozsah napadnutého rozsudku). Ani prokurátor v podanom odvolaní netvrdí, že by niečo súd prvého stupňa opomenul. Tento sa naozaj poctivo vysporiadal s prípadom z každej strany. To znamená, že odvolanie prokurátora je len ponúkaním svojho pohľadu na závery vykonaného dokazovania. Tento pohľad je iste legitímny, no neznamená, že by v postupe a v úvahách súdu prvého stupňa bolo preukázané nejaké pochybenie. V návrhu prokurátora na príbratie ďalšieho znalca považujem za potrebné poukázať na str. 6 – 7 zápisnice HP z 23.1.2024 vo vzťahu k času podania tohto návrhu, ale i na obsah výsluchu znalca B. N. A.. Maloletý vypovedal aj spôsobom, ktorým spochybňoval verziu obžaloby. Na toto však podané odvolanie nepoukazuje a naopak výroky maloletého, na ktoré odvolanie poukazuje, už prokurátor nepodrobuje tomu istému pohľadu o špecifikách výsluchu maloletého. Odvolanie ponecháva bez povšimnutia DVD záznamy prehraté na HP 23.1.2024, z ktorých vyplýva, ako matka opakovane uskutočňovala „výsluchy“ maloletého. Komplexnú odpoveď na podané odvolanie dáva odôvodnenie napadnutého rozsudku osobitne na stranách 37 – 42.“

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie prokurátora bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por. Odvolanie prokurátora bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. a), § 308 ods. 1 Tr. por., obsah odvolania spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

Podľa § 285 písm. a) Tr. por. súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že okresný súd sa dôsledne riadil citovanými zákonnými ustanoveniami.

Aj podľa názoru krajského súdu oslobodzujúci výrok prvostupňového súdu je správny a zákonný a má dostatočnú oporu vo vykonaných dôkazoch.

Preskúmaním spisu krajský súd zistil, že okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Tr. por., najmä zásady zákonného procesu podľa § 2 ods. 7, zásady práva na obhajobu podľa § 2 ods. 9, zásady voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12, a tiež zásady rovnosti strán podľa § 2 ods. 14 Tr. por. Závery okresného súdu prezentované vo výrokovej časti rozsudku, týkajúce sa oslobodenia obžalovaného spod obžaloby prokurátora, pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 písm. c), písm. d) Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 4, ods. 5, ods. 9 Tr. zák. a prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a) Tr. zák., a vysvetlenie týchto záverov v odôvodnení napadnutého rozsudku si v celom rozsahu krajský súd osvojil, a preto v podrobnostiach odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa.

Okresný súd odôvodnil oslobodzujúci výrok okrem iného nasledovnými právnymi úvahami:

„Po skutkovej stránke vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný A. B. je otcom maloletého G., nar. XXXX a v období od júla 2016 do júla 2019 obžalovaný nežil v spoločnej domácnosti s maloletým G., nar. XXXX a jeho matkou K. L. L.. Obžalovaný sa v tomto období, na základe dohody s matkou maloletého, stretával s maloletým v byte na J. X.XXXX XXXX/XX C. D. E. D.. Predmetný byt sa nachádza v rovnakom bytovom dome ako byt, v ktorom žije matka maloletého s maloletým. V júli XXXX mal maloletý jeden rok a tri mesiace a v júli XXXX mal maloletý štyri roky a tri mesiace. Obžalovanému je kladené za vinu, že v tomto období, teda od júla XXXX do júla XXXX, teda v období, keď mal maloletý jeden rok a tri mesiace až štyri roky a tri mesiace, mal počas stretnutí s maloletým tomuto pri nevhodných hrách ubližovať, najmä tým, že ho chytal pod krkom a hádzal o matrac, spôsoboval mu na rukách a zadku modriny, udrel ho po genitáliách. Ďalej mal maloletého opakovane chytať, hladkať a masírovať jeho penis, čo maloletý označoval ako hru a demonštroval aj tým spôsobom, že keď ležal na chrbte, rozťahol nohy, chytil si celou rukou svoj penis a hýbal ním smerom hore a dole. Ďalej obžalovanému je kladené za vinu, že počas stretnutí s maloletým obžalovaný opakovane požíval alkoholické nápoje a ďalej prostredníctvom televízie mal maloletému umožniť sledovať rôzne sexuálne praktiky, ktoré maloletý označil ako škaredé rozprávky, v ktorých vystupovali vyzlečení muži a ženy, pričom muži sa hrali s pipíkom a ženy ukazovali cicky alebo sa mužom hrali s pipíkmi a papali ich, v dôsledku čoho mal maloletý spontánne siahť ženám, či mužom na intímne miesta, prípadne sťahoval ich ruky do svojho rozkroku.

Obžalovaný od začiatku spáchanie skutku, tak ako mu je kladený za vinu obžalobou, popiera. Vo svojom výsluchu podrobne popísal, akým spôsobom s maloletým trávil čas, ako sa spolu hrali, ako mu vykonával hygienu. Rovnako tak poprel, že by mu púšťal nejaké filmy so sexuálnou tematikou. Obžalovaný je presvedčený, že maloletého ovplyvňovala v priebehu celého konania matka, pričom maloletý sa mu zdôveril, že nemôže pred ním hovoriť to, čo sa týka jeho matky a rodiny jeho matky. Myslí si, že motívom konania matky maloletého, spočívajúce v jeho ovplyvňovaní, je to, že ich opustil. Obžalovaného zo spáchania skutku usvedčuje svedkyňa K. L. L. (ďalej matka maloletého), ktorá na základe toho, čo jej mal ukázať maloletý syn, dospela k presvedčeniu, že obžalovaný maloletého sexuálne zneužíval, o čom hneď porozprávala svojej matke, a tá to povedala sestre svedkyne K. L. L., P. C.. V čase, keď mal maloletý prvýkrát prezentovať svojej matke, akým spôsobom sa obžalovaný k nemu správa, mal maloletý štyri roky. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že maloletý sa v tom čase nevedel dobre vyjadrovať, no podľa vyjadrenia matky maloletého, jej maloletý ukázal ako a čo s ním jeho otec robil a následne matka maloletého vypovedala, ako komunikovala s maloletým bez najmenších problémov. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že matka maloletého podala trestné oznámenie dňa 15.07.2019, pričom v trestnom oznámení, ako dôvod podania trestného oznámenia uvádza najmä skutočnosť, že obžalovaný vodí maloletého do krčmy a pije pri ňom, pričom opakovane jej maloletého vrátil v podnapitom stave. Ďalej uviedla v trestnom oznámení, že maloletý opakovane plakal, že mu obžalovaný pri hre ublížil, napr. že ho udrel po vajíčkach rukou, že ho s rukou pod krkom hádzal o matrac, a že ho to bolelo, lebo nemohol dýchať. Uviedla, že raz mal maloletý po návrate od obžalovaného na nohách a zadku modriny, v tom čase mal maloletý jeden rok a tri mesiace, preto sa maloletého na to pýtať nemohla, no urobila fotky, ktoré môže poskytnúť (pozn. súdu - v spisovom materiály do rozhodnutia prvostupňového súdu predmetné fotky predložené neboli). Dňa 10.06.2019 mal maloletý večer pri sprchovaní povedať, že ho bolí pipík a

ona sa maloletého pýtala, či mu obžalovaný nerobil niečo s pipíkom, maloletý jej mal povedať, že áno, preto ho položila na posteľ a požiadala ho, aby jej ukázal, čo mu obžalovaný robil. Maloletý jej ukázal, ako obžalovaný krúživými pohybmi masíroval pipík a potom ho po pipíku potľapkával. Na odporúčanie lekárky a svojej sestry 18.06.2019 navštívila detské advokátske centrum Náruč. Dňa 30.06.2019 sa maloletý po návšteve u otca správal spokojne, následne dňa 03.07.2019 sa pýtala maloletého, čo mu povedal obžalovaný na to, že jej požaloval, čo mu robil otec s pipíkom, maloletý jej povedal, že ho zbil s varechou. Počas rozhovoru s maloletým, jej maloletý začal rozprávať o škaredých rozprávkach, ktoré mu púšťal obžalovaný, pričom na jej dopytovanie jej povedal, že v rozprávkach vystupovali vyzlečení muži a ženy, muži sa hrali s pipíkom a ženy sa na nich pozerali. Následne v priebehu konania svedkyňa K. L. L. vypovedala o skutočnostiach, ktoré sú predmetom obžaloby, na rozdiel od skutočností uvedených v trestnom oznámení, však ku dňu 10.06.2019 uviedla, že keď sa maloletý sťažoval, že ho bolí pipík, tak uviedol, že mu obžalovaný ublížil pri hre, na čo ho zobrala a položila na posteľ a kázala mu, aby jej ukázal, čo s ním otec robil deň predtým. Maloletý jej mal ukázať, ako ho otec masíroval a potľapkával po pipíku a ukazoval to dosť dlho, čo však ona do trestného oznámenia neuviedla. Rovnako tak, pokiaľ ide o škaredé rozprávky, v trestnom oznámení mal maloletý uviesť, že v rozprávkach vystupovali vyzlečení muži a ženy, muži sa hrali s pipíkom a ženy sa na nich pozerali. Vo svojom výsluchu v procesnom postavení svedka však už uviedla, že v škaredých rozprávkach vystupovali nahí muži a ženy. Ženy ukazovali cicky, muži sa hrali s pipíkom, pričom ukazoval svojou ručičkou hore a dole, ako ich naťahovali. Svedkyňa mal maloletý na otázku, ako sa hrávajú s obžalovaným, odpovedať, že sa hrajú s pipíkom, čo mu mal však obžalovaný zakazovať, že je to ich tajomstvo, pričom maloletý mal uviesť, že sa mu otec s pipíkom hral viackrát. Ďalej uviedla, že maloletý ju a jej matku obchytkával, chytal ju za prsia a tlačil im svoje ruky medzi svoje nohy. Od maloletého sa mala dozvedieť, že počas stretnutí s obžalovaným, mal obžalovaný viackrát maloletého zavolať k sebe na gauč, tam ho začal masírovať a vtedy aj pustil spomínané škaredé rozprávky. Svedkyňa L. N. O., matka matky maloletého, uviedla vo svojom výsluchu, že keď sa pýtala maloletého, ako sa s ním obžalovaný hrá, ručičkou jej ukázal, že mu krúživými pohybmi robil po pipíku a občas ho šľahol po pipíku alebo po vajčičkách. Maloletý jej mal uviesť, že u obžalovaného pozerali škaredé rozprávky, boli tam holatí chlapi a holaté baby, a že tie ženy im papali pipíkov. Tak isto potvrdila, že ju maloletý chytal za prsia. Bolo to jedno kedy, bola aj oblečená, usmial sa, chytil ju za prsník, robil si z toho srandu. Rovnako jej matka maloletého povedala, že keď mal maloletý pol roka, tak maloletému smrdela ruka, akoby držal obžalovaného za prirodzenie. Tie ruky mu smrdeli vždy keď bol s obžalovaným, a to trvalo do dvoch rokov. Tak isto jej matka maloletého hovorila, že obžalovaný chodí s maloletým po krčmách, a že keď si od nej maloletého berie, tak už má vypité. Matka maloletého jej tak isto povedala, že obžalovaný mal púšťať maloletému škaredé rozprávky. Matka maloletého jej hovorila, že obžalovaný sa o malého dobre nestará. Bolo to stále dookola, že obžalovaný je na chate, že pije, nešiel do roboty po opici, že si narobil dlhy. Svedkyňa K. P. C. uviedla vo svojom výsluchu, že mala zážitok na chate v U. B. B., kde maloletý bol na posteli, a keďže jej matka maloletého už predtým o týchto problémoch hovorila, tak sa ho cielene spýtala, že čo mu tatko (obžalovaný) robí s pipíkom a maloletý rozťahal nôžky, chytil si prirodzenie a hýbal s ním hore-dole. Na tej istej chate mala s ním aj druhý zážitok, keď išla vybrať deťom rozprávky z CD, pýtala sa detí, akú chcú rozprávku a maloletý povedal, že aj tata má rozprávky, ale škaredé. Spýtala sa ho, prečo sú škaredé, keď všetky sú pekné a on jej povedal, lebo sú tam holé tety a ujovia. Viac sa ho nepýtala. Rovnako pri jeho prezliekaní mal maloletý ťahať jej ruku na jeho prirodzenie. Keď sa ho ešte v priebehu týždňa pýtala, čo mu ešte robil tata s pipíkom, maloletý sa blokol, bol už taký vystrašený, nechcel hovoriť, mal vyplašené oči a krútil hlavou, že nie. Svedkyne D. M. a V. L., učiteľky maloletého v materskej škôlke, uviedli, že maloletý navštevoval materskú škôlku počas prázdnin v júli 2019. Svedkyňa D. M. uviedla, že matka maloletého ju mala upozorniť na to, že otec maloletého chytal na intímne miesta a mal pozeráť nemravné, neslušné rozprávky. Následne matka pred ňou zavolala maloletého a opýtala sa ho, kde ho otec chytal a aké rozprávky pozerali, pričom maloletý ukázal na intímne partie a povedal, že pozerali škaredé rozprávky. Svedkyňa V. L. uviedla, že od maloletého, ani od jeho matky, či kohokoľvek iného, nepočula, že by sa mal otec maloletého k maloletému správať nevhodne. Obe svedkyne uviedli, že maloletý sa v ich prítomnosti správal úplne normálne. Svedkyňa V. L. uviedla, že sa nestalo, že by ju maloletý obchytkával alebo by sa takýmto spôsobom správal k jej kolegyniam. Svedok Q. O. uviedol, že raz keď odchádzal od maloletého, maloletý mu povedal „poďme sa hrať s pipíkmi“. To bolo v septembri 2019 u L. L. v byte, keď odchádzal, vtedy ho chytil maloletý medzi nohy do rozkroku na genitálie, bol to len dotyk, chytil ho jednou rukou, bol rozjašený, akoby sa chcel hrať, táto udalosť sa už neopakovala. Stalo sa, že keď bol maloletý chorý, bol u neho, nešiel do škôlky, tak sa ho len opýtal, že či sa idú hrať s pipíkmi. Maloletý mu nerozprával o žiadnych rozprávkach, keď to povedal matke maloletého, povedala, že to musí mať od otca. Matka maloletého mu rozprávala aj o tom, že otec mal maloletému púšťať nejaké škaredé rozprávky, ako to

G. nazval. Rovnako tak mu uviedla, že obžalovaný mal maloletého biť. Tiež, že ho buchol po vajíčkach, to vedel od maloletého. Svedkyňa T. B., matka obžalovaného, uviedla, že nebola svedkom žiadneho konania, ktoré je kladené obžalovanému za vinu. Potvrdila, že obžalovaný má s maloletým pekný vzťah, maloletý rád chodíva ku obžalovanému, a tak isto aj ku ním, ako ku starým rodičom. Maloletý ju nikdy nechytal na intímnych miestach, nespomínal pred ňou škaredé rozprávky, a ani nehovoril nič o tom, akým spôsobom mal obžalovaný masírovať maloletého. Bližšie sa k obdobiu od júla 2016 do júla 2019 nevie vyjadriť, pretože maloletý nechodieval k ním často, vtedy bol väčšinou s obžalovaným u nich.

Z výpovedí svedkyne poškodenej L. L., svedkyne N. O. a svedkyne K. P. C., ktoré mali potvrdiť, že obžalovaný mal maloletého opakovane chytať, hladkať a masírovať jeho penis, súd dospel k záveru, že možno mať pochybnosti, či tieto výpovede sú postačujúce na to, aby mohol byť bez akýchkoľvek pochybností prijatý záver, že obžalovaný takýmto spôsobom konal, pričom toto konanie bolo sexuálne motivované. Všetky svedkyne vypovedali o tom, čo im maloletý ukazoval, pričom maloletý im o tom nehovoril. Svedkyňa poškodená L. L. popísala to, čo videla, ako masírovanie a potľapkávanie po pipíku. Svedkyňa N. O. to, čo jej maloletý ukazoval, popísala tak, že maloletý ručičkou krúživými pohybmi robil po pipíku a občas sa šľahol po pipíku aj po vajíčkach. Podľa názoru súdu je málo pravdepodobné, že svedkyňa videla či sa šľahol po pipíku alebo po vajíčkach, ak jej maloletý uvedené skutočnosti demonštroval, keď bol oblečený a svedkyňa K. P. C. uviedla, že maloletý rozťahal nôžky, chytil si prirodzenie a hýbal s ním hore-dole. Rovnako aj v tomto prípade je otázne, ak bol maloletý oblečený, či svedkyňa mohla vidieť, ako si maloletý hýbal hore-dole prirodzením. A napokon svedok Q. O. vypovedal, že ho maloletý volal, aby sa hrali s pipíkmi, hoci nikto doposiaľ neuviedol, v čom mala táto hra spočívať, nikto sa maloletého na to nepýtal. Na jednej strane mal maloletý hovoriť, že ho pipík mal bolieť, bolo mu masírovanie nepríjemné, nenazýval to hrou a na strane druhej sa chcel ísť s pipíkmi hrať. Vzhľadom na vyššie uvedené, už len samotné vnímanie a opis toho, čo svedkovia mali vidieť, vnáša pochybnosti, či to, čo videli, opísali správne, pretože to opisovali rôzne. A práve to je dôvodom, prečo súd má pochybnosti o sexuálne motivovanom konaní. Nemožno vylúčiť, že išlo zo strany obžalovaného o obyčajné masírovanie spojené s hygienou maloletého, ktorému následne dala matka maloletého podobu sexuálne motivovaného konania a následne svojím skresleným vnímaním ovplyvnila aj ostatných svedkov a aj maloletého.

S prihliadnutím na dôkaznú situáciu, pri ktorej existuje iba jediný priamy usvedčujúci dôkaz, a to výpoveď maloletého dieťaťa, je z poznávaného hľadiska situácia neľahká a obsahuje v sebe riziko možných chýb a omylov. V takýchto prípadoch musí byť venovaná mimoriadna pozornosť dôslednému prevereniu toho jediného priameho usvedčovacieho dôkazu a takýto dôkaz musí byť starostlivo hodnotený. V tomto prípade bol jediným usvedčujúcim dôkazom výpoveď maloletého dieťaťa, ktoré v podstate, vzhľadom na svoj vek, neopísalo samo súvisle konanie obžalovaného, ale bolo vypočuté vyšetrovateľmi v prítomnosti znalkyne, ktorí formou otázok sa pýtali maloletého a ten sa vyjadroval ku vzťahu k svojmu otcovi (obžalovanému) a k tomu, čo sa malo v predmetnom období stať. Podnet na trestné stíhanie dala matka maloletého, ktorá na základe správania maloletého, resp. toho, že jej maloletý uviedol, že ho bolí pipík, dospela k presvedčeniu, že maloletý je sexuálne zneužívaný a hneď sa o tej veci rozprávala so svojimi príbuznými, a to so svojou matkou a sestrou. S maloletým sa snažila opakovane komunikovať o tejto veci, doslova tlačila na maloletého, aby prezentoval konanie obžalovaného, pričom toto sa dialo viackrát a následne sa snažili aj ostatní príbuzní zo strany matky maloletého, a to stará matka maloletého a teta maloletého, dopytovať maloletého k tomu, akým spôsobom sa obžalovaný k maloletému správal, pričom žiadali, aby im prezentoval aj to, čo mal obžalovaný s maloletým robiť. Práve s poukazom na uvedené, nemožno vylúčiť, že táto komunikácia zo strany matky maloletého a jej príbuzných, ktorá nebola jednorazová, ale opakovaná, mohla ovplyvniť výpoveď maloletého pred vyšetrovateľmi. Do predmetného dňa, kedy maloletý mal povedať svojej matke o tom, že ho bolí pipík, matka maloletého nepostrehla na maloletom žiadne zmeny v jeho správaní, tieto si začala všimáť až od uvedeného dňa a neskôr na základe upozornenia matky maloletého si zmeny v správaní všimli aj príbuzní z matkinej strany. Žiadnu zmenu si však nevšimli a nepotvrdili obžalovaný, jeho príbuzní, a tak isto ani učiteľky v materskej škôlke. Znalkyňa z odvetvia psychiatria, sexuológia, nepotvrdila žiadnu sexuálnu úchyľku na strane obžalovaného a rovnako tak nepotvrdila závislosť obžalovaného na alkohole. Šetrením ÚPSVaR nebolo zistené, že by obžalovaný mal problém s nadužívaním alkoholu. Navštívili dokonca dve pohostinstvá v meste, v ktorom obžalovaný býva, a ktoré mal podľa vyjadrenia matky navštevovať a ani v jednom z nich im nepotvrdili, že by obžalovaný požíval alkoholické nápoje. Rovnako tak zamestnávateľ obžalovaného vo svojej správe nepotvrdil, že by obžalovaný mal problémy v práci, vyhodnotil ho ako spoľahlivého zamestnanca, hoci matka maloletého tvrdila, že obžalovaný často požíval alkoholické nápoje z dôvodu čoho mal aj problémy v práci. Znalec B. A. konštatoval u matky maloletého syndróm zavrnutého rodiča, ktorá skutočnosť mohla viesť matku maloletého k úmyselnému

ovplyvňovaníu maloletého a svojho okolia v neprospech obžalovaného, v snahe mať prospech pre seba z odlúčenia dieťaťa od jeho otca. V situáciu „tvrdenie proti tvrdeniu“ súd musel vyhodnotiť, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa riadil pri hodnotení vykonaných dôkazov a dospel k záveru, že vina obžalovaného nebola preukázaná bez akýchkoľvek pochybností. Nebolo preukázané, že by obžalovaný úmyselne spôsobil maloletemu nejaké zranenia na tele. Uvedené nebolo preukázané žiadnymi lekáskymi správami. Rovnako tak matka maloletého nepredložila fotodokumentáciu, na ktorú sa odvolávala v trestnom oznámení o spôsobených zraneniach. Nebolo preukázané, že sa obžalovaný s maloleťom nevhodne hral spôsobom, že ho chytil pod krkom a hádzal o matrac. Maloletý o týchto skutočnostiach nevypovedal. Vypovedala o tom len matka, na základe toho, čo jej údajne mal uviesť maloletý a tiež nebolo preukázané, že ak obžalovaný masíroval maloletého na intímnych miestach, čo obžalovaný ani nepopiera, išlo o sexuálne zneužívanie, pretože je bežné vo veku maloletého, ak sa ho rodič dotýka bez vedľajšieho úmyslu na intímnych miestach. Obžalovaný, aj podľa matky maloletého, v čase, keď žili v spoločnej domácnosti bežne prebaľoval maloletého aj v jej prítomnosti a nikdy s tým nemala žiadny problém alebo nejaké výhrady. Rovnako tak nebolo preukázané, že bolesť pipíka súvisela so sexuálnym zneužívaním maloletého, lekárske správy túto skutočnosť nepotvrdili, a tak isto nebolo preukázané nadmerné požívanie alkoholu v prítomnosti maloletého, ktoré by malo negatívny dopad na mravný život maloletého, a rovnako tak nebolo preukázané, že by obžalovaný úmyselne umožnil sledovať maloletemu rozprávky s nevhodným obsahom. Ak by súd pripustil, že maloletý mohol vidieť niečo s takýmto obsahom, nebolo preukázané, kedy, za akých okolností k tomu došlo, a že mu tieto „rozprávky“ púšťal obžalovaný. Nemožno opomenúť skutočnosť, že matka maloletého aj počas vyšetrovania neustále tlačila na maloletého a snažila sa zasahovať do vyšetrovania, keď opakovane vypočúvala maloletého, pričom je otáznne, čo všetko mu mohla povedať a akým spôsobom ho mohla ovplyvniť. Už len samotná skutočnosť, že matka maloletého natáčala, ho týmto ovplyvňovala. Povinnosťou matky bolo byť zdržanlivou a nezasahovať do vyšetrovania takýmto spôsobom, ktorým mohla maloletého ovplyvniť.

Súd pri hodnotení výpovede obžalovaného dospel k záveru, že jeho výpoveď je od začiatku konzistentná, neobsahuje žiadne vnútorné rozpory a obžalovaný zrozumiteľne a jednoducho uvádza skutočnosti tak, ako tieto vnímal a ako ich prežil. Toto jeho vnímanie nie je ovplyvnené žiadnou chorobou a ani poruchou. Spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, podrobil sa PPG vyšetreniu, ktoré preukázalo, že netrpí žiadnou sexuálnou deviáciou. Obžalovaný nepoprel, že by maloletého nechytal za pohlavný úd, pretože aj podľa obžalovaného je bežné, že rodičia bežne pri umývaní chytajú svoje deti za intímne časti tela, robia tak aj pri ich ošetrovaní. Nebolo však preukázané, že by tieto dotyky mali sexuálnu motiváciu. Na druhej strane svedkyňa K. L. L., matka maloletého, sa v priebehu konania snažila presvedčiť všetkých o sexuálne motivovanom konaní obžalovaného, o tom, že obžalovaný je alkoholik, že bol vyhodený z práce, že sa s maloleťom potuluje po krčmách. Tieto skutočnosti však v priebehu konania potvrdené neboli, práve naopak, pokiaľ ide o hodnotenie výpovede svedkyne K. L., matky maloletého, z výsluchu znalca B. A. vyplynulo, že matka má tendenciu úmyselne klamať s cieľom zničiť otca maloletého, resp. zabrániť kontaktu otca maloletého s maloleťom, a to v dôsledku potvrdeného syndrómu zavrhnutého rodiča. Tvrdenie matky maloletého o tom, že polročné dieťa malo držať obžalovaného za pohlavný úd, v dôsledku čoho mala maloletemu smrdieť ručička, je málo pravdepodobné, takmer vylúčené. Spôsob, akým matka maloletého overovala zápach ručičky maloletého, aj s poukazom na vyjadrenie znalca B. A., je detinský, nezrelý. Z kontextu celého dokazovania možno konštatovať, že matka maloletého mala snahu ovplyvniť a presvedčiť o svojej pravde aj svoje okolie, keď bez dôveryhodných dôkazov, len na základe svojho presvedčenia, uvádzala také závažné skutočnosti o obžalovanom, ktoré viedli až k jeho trestnému stíhaniu. Aby mohol byť obžalovaný uznaný vinným z toho, čo mu je kladené za vinu obžalobou, je tu nevyhnutná 100 % istota bez akýchkoľvek pochybností o tom, že sa skutok stal tak, ako je kladený obžalovanému za vinu. Vzhľadom na vykonané dokazovanie súd nie je presvedčený, že vina obžalovaného bola preukázaná bez akýchkoľvek pochybností, práve s poukazom na hodnovernosť dôkazov, ktoré mali potvrdzovať vinu obžalovaného. Pokiaľ ide o hodnotenie výsluchu maloletého znalkyňou L. M., súd poukazuje na jej vyjadrenie, že dieťa počas výsluchu odpovedalo na to, že má skúsenosť, že sa ho niekto dotýkal v oblasti genitálií. Či bolo toto konanie sexuálne motivované, to ona nevie. Vo svojom znaleckom posudku uvádza dve podozrenia, a to podozrenie zo zneužívania kontaktnou formou a zneužívanie nekontaktnou formou prostredníctvom média. Boli zistené určité zmeny v správaní dieťaťa, ktoré sa dali hodnotiť a poukazovali na to, že mohlo dochádzať pravdepodobne k zneužívaniu dieťaťa. Bolo otázkou, do akej miery, čo bolo viac, či tá kontaktná, či nekontaktná forma. Ako znalkyňa uvádza, že pravdepodobne prejavy dieťaťa súvisia s tou nekontaktnou formou, teda viac ako 50 % je vyššia pravdepodobnosť, že dochádzalo k zneužívaniu nekontaktnou formou. Tá kontaktná forma sa prejavovala v tom, že dieťa hovorila o tom, že ho otec mal potľapkávať

a nekontaktná forma sa prejavila v tom, že hovoril o rozprávkach, kde boli holaté baby, holatí chlapi. Matka uvádzala, že keď dieťa malo takú chvíľku, tak jej ukazovalo, čo robili tí ľudia, napodobňovalo ich. Pokiaľ ide o dotyky maloletého svojich príbuzných v intímnych partiách, tak dieťa v tomto období bolo zároveň aj vo veku, v ktorom sa prirodzene objavuje záujem o genitálnu oblasť, ale nie je to bežné, že deti, ktoré objavujú seba a svoje oblasti, sa dotýkajú genitálií iných ľudí, alebo pozývajú niekoho na hru s pipíkom. Ak uvádza, že to nie je bežné, stáva sa to na základe väčšinou nejakého podnetu. Dieťa muselo skôr prevziať vzorce správania na základe toho, čo skúsilo, videlo, z nejakej skúsenosti. Pokiaľ preverovala nekontaktnú formu, vychádzala z toho, čo uviedla matka vo svojom výsluchu, že dieťa si ľahlo na chrbát, chytilo si pipíka a pohybovalo ním, pričom dieťa neprejavilo súvislosť tohto správania s konaním obžalovaného, preto predpokladá s veľkou pravdepodobnosťou, že to robilo preto, že imitovalo správanie z média. Pokiaľ ide o výsluch maloletého, ktorý bol oboznámený na hlavnom pojednávaní, aj v tomto prípade súd poukazuje na skutočnosť, ktorá mu neunikla, že maloletý viackrát neodpovedal na položenú otázku, ale svojimi odpoveďami sa snažil hovoriť iba o hre s pipíkom, o škaredých rozprávkach, o pití piva, pričom z dokazovania je zrejmé, že maloletý sa s obžalovaným rád stretával, hrali sa spolu hry, ktoré maloletý obľuboval, pozerali rozprávky, ktoré mal maloletý rád, chodievali spolu na džús, no tieto skutočnosti maloletý vo výsluchu takmer neuvádza. Teda aj táto výpoveď podľa názoru súdu bola ovplyvnená matkou maloletého, ktorá v priebehu niekoľkých mesiacoch neustálymi otázkami a tlakom na maloletého, naučila maloletého odpovedať na určité otázky takýmto spôsobom. Maloletý odpovedal spôsobom, ktorý sa od neho očakával, resp. ktorý od neho očakávala jeho matka. Na záver súd konštatuje, že na základe toho, že maloletý uviedol, že ho bolí pipík, čo bolo až deň po poslednom stretnutí s otcom (obžalovaným), pričom uviedol, že to bolo po masírovaní, matka nadobudla hneď presvedčenie o tom, že obžalovaný sexuálne obťažuje maloletého, čo hneď povedala svojej sestre. Následne stará matka maloletého, svedkyňa O., uviedla, že keď prišiel ku nej maloletý, povedal jej, že ho bolí pipík a odôvodnil to tým, že je to preto, lebo sa mu s ním hral otec, hoci keď hovoril o bolesti pipíka svojej mame, neuvádzal dôvod bolesti, starej matke už uvádza tento dôvod, teda tento dôvod uviedol zrejme na základ toho, že mu matka povedala, že je to kvôli tomu, že mu pipík masíroval jeho otec. Bez toho, že by bola preukázaná súvislosť medzi bolesťou pipíka a konaním obžalovaného, matka maloletého uvedené brala ako fakt, ktorý ďalej rozširovala a uviedla ho aj maloletému. Rovnako tak, pokiaľ ide o škaredé rozprávky, ktoré mal maloletý pozerat', z dokazovania vyplýva, že maloletý sa mal zmieniť, že pozeral rozprávky, kde boli nahé ženy a muži a až na základe toho, že mu jeho stará matka povedala, že sú to škaredé rozprávky, sa ďalej maloletý vyjadroval, že pozeral škaredé rozprávky, teda uvedené spochybňuje výpoveď matky maloletého, že mal v posteli hovoriť o škaredých rozprávkach, pretože v tom čase ešte sa o tom, čo videl, nevyjadroval ako o škaredých rozprávkach, tak sa začal vyjadrovať až po tom, čo mu jeho stará matka povedala, že takéto rozprávky sú škaredé. Skutočnosť, že matka maloletého uvažovala o osvojení maloletého jej priateľom, trpela syndrómom zavrhnutého rodiča, vedie súd k záveru, že mohla v úmysle získať maloletého, maloletého ovplyvniť v neprospech obžalovaného, čím súd výpoveď maloletého vyhodnotil ako nevierohodnú a závery znaleckého posudku na základe výpovede maloletého sú spochybniteľné. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd teda dospel k záveru, že vina obžalovaného nebola preukázaná bez akýchkoľvek pochybností, a preto obžalovaného podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil spod obžaloby, lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.“

Dôvody napadnutého rozsudku sú zrozumiteľné a dostatočne logické, vychádzajúce zo skutkových okolností prípadu a relevantných právnych noriem. Odvolací súd znovu pripomína, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii vysoko kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolaciemu súdu nezostáva nič iné, len v podrobnostiach poukázať na veľmi správne a erudované dôvody, na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie.

Krajský súd ďalej poznamenáva, že pokiaľ sa skutkové závery prvostupňového súdu zakladajú na vnútornom presvedčení, získanom po starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu a tieto závery boli vyvedené na podklade úplného zistenia skutočného stavu veci a úvahám, ktorými k takýmto záverom došlo, nemožno vytknúť nedôslednosť alebo vnútorné rozpory, nemožno im potom v neprospech obžalovaného úspešne odporovať odvolaním len preto, že súd mohol dospieť aj k iným záverom, keby sa bol spravoval inými úvahami.

Súd prvého stupňa sa zaoberal a vysporiadal s návrhmi na dokazovanie, skutkovou a právnou argumentáciou strán v konaní pri dodržaní princípov kontradiktórnosti konania. Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožnil so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže

sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Krajský súd po preskúmaní hodnotenia dôkazov vykonaných okresným súdom nezistil, že by súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov nepostupoval podľa zákona v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. a vykonané dôkazy by vyhodnotil jednostranne v prospech obžalovaného.

Odvolací súd sa stotožnil s vyhodnotením dôkaznej situácie tak, ako to urobil okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Krajský súd, rovnako ako súd prvého stupňa, dospel k záveru, že skutkový dej, ktorý obžaloba kvalifikovala ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 písm. c), písm. d) Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 4, ods. 5, ods. 9 Tr. zák. a prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a) Tr. zák., sa nestal, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Krajský súd v posudzovanom prípade zdôrazňuje nasledovné skutočnosti.

Odvolací súd zdôrazňuje, že náležité zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo preukázaná v súlade so skutočnosťou tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Za náležité zistenie skutkového stavu veci preto nemožno považovať len zistenie o nepravdepodobnosti dokazovanej okolnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru, že neexistuje, avšak na druhej strane nevylučujú možnosť iného alebo celkom opačného záveru. Vyhodnotenie dôkazu súd nemôže ukončiť záverom, podľa ktorého sa určitá okolnosť, ktorá vyplynula z dokazovania, zdá alebo nezdá pravdepodobná, o to viac, že má možnosť vykonaním dôkazu vlastnú pochybnosť odstrániť a vytvoriť si podmienky k jednoznačnému záveru. Zo zásady prezumpcie neviny síce vyplýva pravidlo „v pochybnostiach v prospech obvineného“ (in dubio pro reo), ale použitie tohto pravidla, ktoré je upravené v ustanovení § 2 ods. 4 Tr. por., prichádza do úvahy len vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonom zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie.

Náležité zistenie skutkového stavu veci znamená, že orgán činný v trestnom konaní sám určuje mieru dokazovania, ktoré musí v konaní vykonať, aby bola táto požiadavka splnená. Aj postup prokurátora podľa § 234 ods. 1 Tr. por. (podanie obžaloby) predpokladá dostatočne objasnenie veci minimálne v takom rozsahu, aby bolo zrejmé, že:

- skutok sa stal,
- skutok vykazuje všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu,
- existuje spoľahlivý záver, že žalovaný skutok spáchal obvinený a
- nie sú dané okolnosti vylučujúce trestnú zodpovednosť.

Prokurátor nemôže vyvodzovať náležité zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. len z domniek a hypotéz, pretože takýto stav vyvoláva vážne pochybnosti o náležitom zistení skutkového stavu veci a v žiadnom prípade neumožňuje úvahy prokurátora o tom, že obvinený by mal byť dôvodne postavený pred súd. Záver prokurátora o náležitom zistení skutkového stavu veci, vyjadrený aj podaním obžaloby, musí mať oporu v zhromaždených dôkazoch.

Okresný súd sa uvedenými základnými zásadami trestného konania dôsledne riadil. Aj podľa názoru krajského súdu za aktuálnej dôkaznej situácie nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Odvolací súd pripomína, že je povinnosťou prokurátora vinu obžalovanému preukázať. Je výlučne vecou obžalovaného, pre aký spôsob obhajoby sa rozhodne.

Za súčasnej dôkaznej situácie, nemožno jednoznačne a s istotou uznať obžalovaného za vinného zo súdeného trestného činu sexuálneho zneužívania a trestného činu ohrozovania mravnej výchovy mládeže, keďže existujú pochybnosti o tom, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Po preštudovaní spisu je aj krajský súd názoru, že s prihliadnutím na dôkaznú situáciu v tejto trestnej veci existuje iba jediný priamy usvedčujúci dôkaz, a to výpoveď maloletého dieťaťa. Túto výpoveď krajský súd vyhodnotil ako nedôveryhodnú. Výpoveď maloletého bola podľa názoru krajského súdu ovplyvnená matkou maloletého, ktorá v priebehu niekoľkých mesiacov neustálymi otázkami a tlakom na maloletého naučila maloletého odpovedať na určité otázky určitým spôsobom. Krajskému súdu neunikla skutočnosť, že maloletý na tieto otázky odpovedal mechanicky naučeným spôsobom, a teda spôsobom, ktorý sa od neho očakával, resp. ktorý od neho očakávala jeho matka. Maloletý počas svojho výsluchu niekoľkokrát neodpovedal na položené otázky, pričom svojimi odpoveďami začal mechanicky bez zaváhania hovoriť o hre s pipíkom, o škaredých rozprávkach, o pití piva, pričom z dokazovania bolo krajskému súdu preukázané, že maloletý sa s obžalovaným rád stretával, hrali sa spolu hry, ktoré maloletý obľuboval, pozerali rozprávky, ktoré mal maloletý rád, chodievali spolu na džús, no tieto skutočnosti maloletý vo výsluchu takmer neuvádza. O obžalovanom hovoril ako o A., pričom pri otázkach, ktoré sa týkali obžalovaného, hneď uvádzal, že A. pije pivo, hovoril o hre s pipíkom, o škaredých rozprávkach a pod. Krajský súd tiež dáva do pozornosti vek maloletého v čase spáchania skutku. Maloletý mal v čase skutku vek od X roka a X mesiacov do X rokov a X mesiacov. Maloletý sa v tom čase nevedel dobre vyjadrovať, čo uviedla aj matka maloletého, a preto je len málo pravdepodobné, že by maloletý vzhľadom k svojmu veku a komunikačným zručnostiam vedel vypovedať o skutočnostiach tak, ako ich prezentovala matka, prípadne o nich súvisle matke a neskôr aj pri výsluchu rozprávať. Zo záverov znaleckého skúmania znalkyne L. L. M. vyplýva, že maloletý počas výsluchu odpovedal na to, že má skúsenosť, že sa ho niekto dotýkal v oblasti genitálií, avšak či bolo toto konanie sexuálne motivované, to ona nevie. Naopak znalec B. N. A. u matky maloletého konštatoval syndróm zavrnutého rodiča, ktorá skutočnosť mohla viesť matku maloletého k úmyselnému ovplyvňovaniu maloletého a svojho okolia v neprospech obžalovaného, v snahe mať prospech pre seba z odlúčenia dieťaťa od jeho otca. Úmyselné konanie matky krajskému súdu potvrdzuje aj skutočnosť, že matka maloletého uvažovala o osvojení maloletého jej vtedajším priateľom, čo bolo súdu potvrdené aj predloženou SMS, v ktorej uviedla, že na obžalovaného podala trestné oznámenie a ak obžalovaný nebude súhlasiť s osvojením, matka zamedzí kontaktu obžalovaného so synom. V konaní matky aj krajský súd postrehol snahu ovplyvniť a presvedčiť o svojej pravde aj svoje okolie. Takého konanie a prehnanú aktívnu snahu ovplyvniť a nad mieru zasahovať do trestného konania hodnotí krajský súd za účelové s cieľom uškodiť obžalovanému a brániť tak obžalovanému vykonávať jeho rodičovské práva a povinnosti voči maloletému. Matka tlačila na maloletého, aby prezentoval konanie obžalovaného, pričom toto sa dialo viackrát a následne sa snažili aj ostatní príbuzní zo strany matky maloletého, a to stará matka maloletého a teta maloletého, dopytovať maloletého k tomu, akým spôsobom sa obžalovaný k maloletému správal, pričom žiadali, aby im prezentoval aj to, čo mal obžalovaný s maloletým robiť. Matka opakovane vypočúvala maloletého, nahrávala si ho na videá, nechávala ho hrabať sa vo vlastných hovienkach s cieľom identifikovať zápach z ruky, ktorý mal podľa slov matky pochádzať z penisu obžalovaného, nútila maloletého opakovane interpretovať naučené odpovede nielen pred rodinným príslušníkmi z matkinej strany, ale aj pred učiteľkami v materskej škôlke. Podľa výpovedí učiteliek v MŠ tieto nezaznamenali nezvyčajné správanie maloletého, naopak svedkyňa D. M. (učiteľka v MŠ) uviedla, že matka bola rozrušená, keď jej to rozprávala, určite tie otázky od nej (pozn. pre syna) boli pripravené a mala pocit, ako keby tou otázkou maloletému ponúkala svoju odpoveď. Negatívne zmeny správania maloletého neboli konštatované v žiadnej výpovedi a neboli zaznamenané ani v rámci znaleckého dokazovania. Výpovede rodinných príslušníkov matky maloletého ani krajský súd nepovažuje za dostatočné na preukázanie viny obžalovaného, nakoľko maloletý im o konaní otca nerozprával, ale mal im to ukazovať, pričom aj krajský súd zhodne s okresným súdom postrehol rozpor v týchto výpovediach.

Obžalovaný nepoprel, že by maloletého nechytal za pohlavný úd, pretože aj podľa obžalovaného je bežné, že rodičia bežne pri umývaní chytajú svoje deti za intímne časti tela, robia tak aj pri ich ošetrovaní. Nebolo však preukázané, že by tieto dotyky mali sexuálnu motiváciu. Na druhej strane sa matka maloletého v priebehu konania snažila presvedčiť všetkých o sexuálne motivovanom konaní obžalovaného, o tom, že obžalovaný nadmerne požíva alkohol, že bol vyhodený z práce, že sa s maloletým potuluje po krčmách.

Krajskému súdu neboli preukázané ani žiadne zranenia na tele maloletého, ktoré by mal spôsobiť obžalovaný. Uvedené vyplýva jedine z tvrdení matky maloletého, pričom zranenia neboli preukázané žiadnymi lekáorskými správami. Rovnako tak matka maloletého nepredložila fotodokumentáciu, na ktorú sa odvolávala v trestnom oznámení o spôsobených zraneniach. Nebolo preukázané, že sa obžalovaný

s maloletým nevhodne hral spôsobom, že ho chytil pod krkom a hádzal o matrac. Maloletý o týchto skutočnostiach nevytvrdil.

Rovnako súdu nebolo preukázané konanie obžalovaného, ktorým by naplnil skutkovú podstatu trestného činu ohrozovania mravnej výchovy mládeže. Krajskému súdu nebolo preukázané požívanie alkoholických nápojov obžalovaným počas obdobia, kedy mal maloletého vo svojej starostlivosti. Podľa správy ÚPSVaR Čadca, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately zo dňa 15.11.2019 bolo vykonané šetrenie v dvoch pohostinstvách v D. E. D., kde mal obžalovaný údajne požívať alkoholické nápoje, ani v jednom pohostinstve tieto informácie potvrdené neboli. Krajskému súdu tiež nebolo preukázané, že by obžalovaný umožňoval maloletému prostredníctvom televízie pozerať rôzne sexuálne praktiky.

Pokiaľ odvolateľ v podanom odvolaní namietal, že mali byť odstránené akékoľvek rozpory či nejasnosti v záveroch prezentovaných v znaleckom posudku B. N. A. č. 38/2020 a znaleckom posudku L. L. S. č. 13/2020 (privátny znalecký posudok matky predložený prokuratúrou), nakoľko podľa neho dospeli k odlišným záverom, krajský súd uvádza, že výsluchom znalca B. N. A. na hlavnom pojednávaní boli súdu odstránené rozpory, a teda vysvetlené nejasnosti ohľadom rôznych konštatovaní týmito znalcami. Znalec B. N. A. podrobne vysvetlil, že s konštatovaním znalkyne L. L. S. sa v podstate zhoduje a na lepšie pochopenie vysvetlil niektoré závery zo znaleckého posudku L. L. S.. Na otázku, aby sa vyjadril k záverom znaleckého posudku L. S., osobitne na otázku č. 4 a č. 5, že u probantky nebola zistená žiadna patológia v oblasti kognitívneho vybavenia a pamäti, či už sa jedná o konfabulatórnu produkciu alebo pseudologizovanie, teda chorobné vymýšľanie si nepravdivých príbehov, chorobnej túžby po vymýšľaní, klamaní, podvádzaní, že nebola zistená pohotovosť, k patologickej forme klamstva a taktiež, že K. L. L. je schopná adekvátne vnímať, uchovávať v pamäti a následne primerane reprodukovať prežitý dej, uviedol, že v tej štvorke znalkyňa vylúčila patologickú formu klamstva, teda znalkyňa vylučovala pseudologikafantastika, to je tá patologická, ale ďalej uvádza, že klamať môže aj probantka. Znalkyňa však vylúčila patologické klamstvo v prípade L. L., nejde o chorobnú klamárku, ale účelovú.

V súvislosti s odvolacími námietkami prokurátora treba uviesť, že samotná skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama osebe viesť krajský súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Odvolací súd zdôrazňuje, že odvolateľ primárne namieta v podrobnom odvolaní hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa a predkladá odvolaciemu súdu vlastné hodnotenie dôkazov a vlastné predstavy záverov, ktoré mali vyplývať z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní.

Legitímnym dôvodom pre zrušenie odvolaním napadnutého rozsudku nemôže byť len nové prejednanie vecí súdom prvého stupňa a bez ďalšieho rozhodnutie podľa predstáv jednej zo strán v konaní – v prejednávaní veci odvolateľa. Odvolací súd nezistil, že hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa nebolo založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne. Nezistil, že skutkové zistenia súdu prvého stupňa nie sú logicky odôvodnené. V dôsledku tohto zistenia nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že odvolateľ na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom.

Podľa § 10 ods. 10 Tr. por. subjekt trestného konania je každý, kto má a vykonáva vplyv na priebeh konania a komu tento zákon na uskutočnenie tohto vplyvu priznáva určité procesné práva alebo ukladá povinnosti. V konaní pred súdom je stranou ten, proti komu sa vedie trestné konanie, poškodený, zúčastnená osoba a prokurátor; rovnaké postavenie ako strana má aj zástupca občianskeho združenia, dôveryhodná osoba, ako aj iná osoba, na ktorej návrh alebo žiadosť sa konanie vedie alebo ktorá podala opravný prostriedok a v konaní proti mladistvému aj orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. Ak sa v tomto zákone používa pojem strana, rozumie sa tým v predsúdnom konaní aj subjekt trestného konania, ak z jednotlivého ustanovenia nevyplýva niečo iné.

Pokiaľ ide o znalecký posudok B. T. L., B. č. 02/2024 zo dňa 19.3.2024 predložený prostredníctvom právneho zástupcu matky maloletého okresnému súdu po vydaní napadnutého rozhodnutia dňa 30.4.2024, krajský súd konštatuje, že matka maloletého nie je stranou konania v zmysle § 10 ods. 10 Tr. por., a preto nie je oprávnená predkladať dôkazy. Z uvedeného dôvodu krajský súd na predložený znalecký posudok neprihliadal.

Keďže krajský súd dospel k záverom, že prvostupňový súd citlivo vyhodnotil vykonané dôkazy a najmä v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., ako aj so zásadou „in dubio pro reo“, preto rozhodol tak, že odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.